

En waar tot dusverre een compleete opleidingsschool voor den dans met als einddoel een zeker diploma, ontbreekt, (misschien zal de school Leistikow-Darja Collin, daarin voorzien) daar is een zoo veelzijdig mogelijke ontwikkeling der jonge danseressen noodzakelijk, omdat zij alleen daardoor kunnen komen tot datgene wat met hun eigen aard, aanleg en inzicht overeenstemt. Men wil in de moderne danskunst ten deele den uitdrukkingsvorm zien eener gedachte, van een stemming, van een muziekstuk, daarnaast zal echter het uiterlijke: het levende en zich bewegende beeld der danseres, ons moeten boeien door gebaar, door stand en kleur.

Het zal de telkens wisselende plastische schoonheid van het lichaam zijn, die ons nader moet brengen tot de innerlijke gedachte en daartoe is vóór alles noodig een absolute beheersching der techniek, waarbij zich dan de individualiteit der danseres kan aansluiten. En juist dit laatste zal bepalen of zij meer is dan een goede volgzaam leerling, of er een danseres met eigen inzicht, met eigen temperament, met eigen schoonheidsvisie uit haar zal groeien.

Dat wij deze eigenschappen bij de meesten der optredenden misten hebben wij reeds geconstateerd, bij enkelen echter zagen wij, dat bij een goed gefundeerd techniek, een eigen stijl zich aansloot, dat hier „een persoonlijkheid” tot uiting kwam.

Zoo zagen wij in Meina Stratingh, een danseres, die, hoewel leerlinge geweest van Leistikow, daar geheel boven uit gekomen is, zich zelf heeft gevonden, en nu in haar dansen een uiting van hogere orde geeft.

Voor haar is dansen een taal geworden — zegt Heine niet dat het een gebed kan zijn — waarin zij door houding en gebaar haar innerlijk leven ontplooit. Het is bij haar niet een zich bewegen op de muziek in langzamer of snellere tempo's, want zij danst ook zonder muziek, maar: de schoone uitbeelding van een verheven gedachte. Ook in dit opzicht neemt zij haar eigene plaats in onder de jongere danseressen, waar wij meer van verwachten.

Een andere danseres, die na een grondige studie aan de Mary Wigman-Schule haar diploma voor beroepsopleiding behaalde en dan ook haar danskunst als een zeer serieus kunst- en studievak beschouwt, is Corry Hartong. Ook bij haar is het dansen een „beeldende” kunst, waarin zij — ook zonder muziek — ons sterk doet medeleven in een gedachte die haar ontroerde. Zij geeft ons, in eigen schepping, een kunstwerk van inhoud en vorm, gebaseerd op de wetten van beweging, rhythme en ruimte, op compositie en techniek.

Haar lijn en gebaar zijn schoon, haar costuums zijn van vorm en kleur vol smaak, en haar bewegingen strak en ingetogen, beheerscht en door de macht harer techniek toch vrij.

Ook in Corrie Hartong zit de belofte voor een herlevende danskunst; als de mogelijkheden er maar zijn.